

u vrhu noći

radomir andrić

Nude neizmernu ciču
Detetu sustiglom
Do tajnog jezgra
U zrenju prvog bola

Do hude opne dirnute
Sa zvezda bačenom iglom
Koja mu je davno
Zenice probola

GORI LIST

Gori list
Pod kojim leto traje

Opasne svetlosti trag
Potajno se uvlači
U očne odaje

Iza plamene granice
Otrovan šiprag
Niče

Zri zri
Bol nepoznat
U kome tišine brat
Počinje da zriče

U VRHU NOĆI OLUJNE

Čađavim verigama zanosa davnog
Za porazni prag
Zaboravno
Privezan
Ko se to dubinom
Moga biča smeši

Žuri mi se često
U bekstvu paničnom
Od znanog mesta
Na kome ću sigurno
Sav od žurbe
Moć bežanja izgubiti

Pod plamnim zvonom
U vrhu noći olujne
Velika šuma preko brega uzmiče
Miris oskoruše
Gromom rascepljene
I bol u mojim olistalim prsima
Istinski jesu
Krajevi jeznog konca
Tajnim jezikom
U čvrst čvor zavezani

U sred tamnog okeana
Ispod svega
Od buduće noći i dana mala kuća
U kojoj sam jednom bio
Ne znajući
Neprestano
Na dohvat misli svetlosne
Tiho se sama otvara i zatvara
Dublje u vid veseli
Šuma uzmiče
Ispred drvoseče odevenog munjom

Još vičem:
Neće je pre svitanja stići
Kada već nisam
Pod nogama u trku
Kada već nisam
U prah praha pretvoren
Jednim daškom
Da me kraju
Oduvaju

KRIK KOJIM BUDEŠ HTEO

Pred provalom žednog sunca
Sa sigurnog kraja misli
Zakasnele snage ruke
Predaju te snu u kom si
Nedostupan drugoj žedi

Ne budi se pre rođenja
Moćnog vrača koji može
Da pomogne ubijenom
I ubici da se vole
Istim srcem mučnim srcem
Zbog koga su nastradali

Ne budi se da se ne bi
Izdvojio od vršnjaka
Koji nikad nisu budni
Već usnuli gaje zmijske
Ispod čela skamenjenog

U sred mraka kome nisi
Do sad okom ne budi se
Jer krik kojim budeš hteo
Crnu budnost da osvetliš
Neće čuti nigde niko

Ne budi se u trenutku
Dok ti telo zaljuljano
Nad ponorom na konopcu
Tankih niti beži levo
Beži desno godinama
Kad će kobnik sasvim mirno
Smrt usnulog oglasiti

SENKE ŽIVI KRAJEVI

Pod budne kapke
Hiljadugodišnjeg deteta
Kristalna krila
Savija stara noć

Rubom
Stvarnog sveta
Senke živi krajevi
Snovnih žila

Niču

Ispod kore
Listopadnih godina
U šumi iz grozdova
Neobranih brekinja

Promiču

Bešumno niz tavno more
Preko strahom obraslog dola
Ne rušeći nakit
Netzbežnoginja

Dotiču

U davno napušteni dom
U grozničavi prsten kol
Stegnutog oko njima
Posvećenih škrinja

tri pesme

herardo mario golobof

RUKE

Druge ruke držaće tvoje ruke.
A moje, drugu zemlju.
Ali na mapi
naših ruku
beskrajno biće
dubina.

Izgubio sam svoju zemlju
tvoje ruke
i tolike ruke te zemlje
da mi od zemlje koju nosih u rukama
ostaju samo ove ruke
bez zemlje.

PISMA

U dnu tvoje ruke čuću
bat srca jednog pisma
i udar mora.

tvoje ruke: pisma,
moje ruke: stihovi,
a među njima
čitanje želje.
Tvoje ruke: pisma,
moje: stihovi,
a između njih
reč mrtvih.

Veruješ li da će u vekovima koji dolaze
biti pisama i stihova?
Veruješ li
u vekove koji dolaze?

Idući ka tvome pismu tragam
za nekim nemogućim glasom
koji će doći u svitanje
da se uzdigne sa snovima
dok ja, uspravan u bdenju
bez nadanja i uporišta
čitam usred noći
tvoju tišinu.

NAKOVANJ

Zbog ljudi koje neću poznavati.
Zbog priča koje mi neće pričati.
Zbog obmana koje me neće boleti.
Zbog usta koja mi se neće davati
Zbog bitaka u kojima se neću boriti.
Zbog poraza koje neću trpeti.
Zbog pobjeda kojima se neću radovati.
Zbog zastava čije lepršanje neću videti.
Zbog toga živim.

Prevod sa španskog:
Danica Nikolajević

BELESKA

Herardo Mario Golobof je rođen 1939. godine u Argentini. Piše poeziju, prozu i esej. Autor je više knjiga pesama i romana »Konji po dnu očiju«. Sada živi u Tuluzu (Francuska), gde predaje latinsko-američku književnost. Pre napuštanja Argentine, zbog političkih ubeđenja, bio je urednik uglednog časopisa za književnost NUEWOS AITRES.